

Фикҳ дарслари (134-дарс). Халога кираётганда ўқиладиган дуо (иккинчи мақола)

17:00 / 29.04.2021 2905

1. Қазои ҳожат қилмоқчи бўлган шахс Аллоҳ таолонинг исми ёзилган, шунингдек, малоикалар, «Азийз», «Карим», «Муҳаммад», «Аҳмад»га ўхшаш улуғ исмлар ёзилган нарсаларни ўзи билан бирга олмаслиги керак.

لَحْدِ إِذِمْ لَسَوْهُ لَعَلَّ لَيْلِي بِنَاكِ لِقُوعُهُ لَلِ يَضْرَسَنَ أَنْ ع
يُذِمُّ رَّتْ لَوْ دُوَادُ وَبَاهَا أَوْرُ. مَمَّ آخَ عَزَنَ الْعَلَّ لَلِ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

نَمْ جَحَ إِذِمْ لَسَوْهُ لَعَلَّ لَيْلِي بِنَاكِ لِقُوعُهُ لَلِ يَضْرَسَنَ أَنْ ع
هَجَامُنْ بَاهَا أَوْرُ. «يَنْفَاعُ وَتَدَالِ يَنْعَبَهُ دَأُ يَدِّلَاهُ لَلِ دُمَّ خَلَا» لِقُوعُهُ الْعَلَّ لَلِ

Анас ибн Моликдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон халодан чиқсалар:

«Алҳамду лиллааҳиллазий азҳаба анний ал-азаа ва аъфаний» – «Мендан озорни кетказган ва поклаган Аллоҳга ҳамд бўлсин», дер эдилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

4. Ўтирганда оғирлигини чап оёғига солиб, икки оёғининг орасини кенг қилиб ўтиради. Ўшанда чиқадиган нарса осон чиқади.

نَأْمَلَسَوِ هِيَ لَعْلَلْ صِلَّصِ هَلْ أَلْأُسْرَ أَنْ رَمَأْ؛ أَلْأَقْلِ كَلْ أَمْرٌ نَبَّ عَقَارُسُنْ ع
يُنَارَبُّ طَلْ أَوْ ر. يَنْ مُمْ يَلْ أَبْ صَنْ نَنْ أَوْ يَرْسُ يَلْ أَلْ عَ أَلْ وَتَنْ

Сууроқа ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизларни чап оёққа суяниб, ўнгини тик тутишга амр қилдилар».

Имом Табароний ривоят қилган.

5. Заруратсиз гапирмайди.

أَلْأَقْلَمَ لَسَوِ هِيَ لَعْلَلْ صِلَّصِ يَبْنَلْ أَعْنُ، هُنَّ هَلْ لِي صَرَّ دِي عَسِ يَبْ أَع
نْ إِنْ أَتَتْ دَحَّتِي أَمْ وَتَرْوَعُ نَعْنُ نِي فَشَاكَ طَائِعَلْ أَبْرُضَي نِ أَلْجُرْلُ أَلْجُحِّي أَل
دُوَادُوبَ أَوْ ر. «كَلْ ذَلَّ عَ تَقْمِي لَجَّ وَرَعَ هَلْ لِي

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Икки киши қазои ҳожатни ирода қилиб чиқиб, авратларини очиб гаплашавермасин. Чунки Аллоҳ азза ва жалла бундан ғазабга келади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

هِيَ لَعْلَلْ صِلَّصِ يَبْنَلْ أَلْأَقْلَمَ لَسَوِ هِيَ لَعْلَلْ صِلَّصِ يَبْنَلْ أَعْنُ، هُنَّ هَلْ لِي صَرَّ دِي عَسِ يَبْ أَع
نْ إِنْ أَتَتْ دَحَّتِي أَمْ وَتَرْوَعُ نَعْنُ نِي فَشَاكَ طَائِعَلْ أَبْرُضَي نِ أَلْجُرْلُ أَلْجُحِّي أَل
دُوَادُوبَ أَوْ ر. «كَلْ ذَلَّ عَ تَقْمِي لَجَّ وَرَعَ هَلْ لِي

Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам таҳорат ушатаётганларида бир киши яқинларидан ўтаётиб салом берган эди, алик олмадилар».

8. Шамол эсаётган тарафга, сувга, қабристонга, йўлга, одамлар дам оладиган жойларга, ердаги ёриқ ва тешикларга, меваси бор дарахтнинг тагига ва ғул қиладиган жойига бавл қилиб бўлмайди.

9. Қазои ҳожатни қиблага олдини ёки орқасини тўғрилаб қилиб бўлмайди.

إِذَا «لِأَقَمَ لَسَوْهَ لَعْلَلْ لَصَّيْبِنَّا أَنْ يُرَاصَّنَا أَلْبُؤَيَّ أَبَانَع
هُ أَوْر. «أَهْرَبَدْتَسَاتِ الْوَلْبِقُولِ أُولْبِقُوتَسَاتِ الْفَطَائِغِ أَلْمُتَيَّتِ أ
ةَسْمَخْلِ»

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қазои ҳожатга борсангиз, қиблага юзланманг ва унга орқангизни ҳам ўгирманг», дедилар».

Бешовлари ривоят қилишган.

10. Қазои ҳожат қилаётган шахс осмонга, фаржига ва ўзидан чиқаётган нарсага назар солмайди. Қўли билан ҳар нарсаларни ушламайди. Ўнгга ва чапга алангламайди, мисвок қилмайди.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди